

העולם וכפי שדרש רבי במסכת ברכות דף מ"ח שמה שכתב "אשר נתן לך" פי' משנתן לך אתה צריך לברך ברכה ראשונה על כל הנאות שבעולם ולא רק אחרי האוכל, וע"י הברכה אתה מברר ניצוצי הקדושה מתוך הקלי' ומתקן אותם וממשיך שפע לעולם [12] **וְאֵי לֹא בָרִיךְ, אֶקְרִי גּוֹלָן לְגַבִּי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא.** ואם לא מברך להשי"ת נקרא גולן לגבי הקב"ה כי גולל ומונע את שפע הברכות לכל העולמות **דְּכֶהֱיִב** שכתוב, (משלי כח) **גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ.** שהם קוב"ה ושכינתיה שהם אביהם ואימם של עם ישראל דהיינו זו"ן כמ"ש "בנים אתם לה' אלהיכם" **וְהָא אֲוִקְמוּהָ חֲבֵרְיָא.** והרי זה כבר העמידו ופירשו החברים **בְּגִין דְּבִרְכָאן דְּבָרִיךְ.**

אור הרשב"י

ויכללו גם הם בבחינת גילוי אלהות זה ולא יהיו עוד מבחינת הפירוד כמו שהיו קודם. [13] **אֵי לֹא בְרִיךְ אִיקְרִי גּוֹלָן.** מזל"ן ידוע שכל מה שנהגה האדם יש בחי' ביורוי מלכין קדמאין שעיקרם מד' אותיות הוי"ה כגודע מסוד רפ"ח. ושמע סוד ד' החושים. והנה הביורויס נפלאי בד' נמלאי העולם. אדם חי לומח דומס שגס הס כסוד ד' אותיות הוי"ה ועל כל זה כתיב לה' הארץ ומלוואה כי כל עולם התאו היה מבחי' הארץ כסוד מלכיס וגודע שגס ז' וסודס ו"ה כנגד ז' נקודות וד' אחוריים שנפלו למקום הז' והנה ז"פ ו"ה גי' מלו"א וזהו ומלוואה ולכן דל"ז פ' זה קודם הכרעה שעדיין אותו המילוי הוא נכלע ב'ארץ אכל אחר הכרעה כתיב והארץ נתן לבני אדם כי בה מוריד כח בזו"ן להשפיע בעולם מ"ד לתקן המ"כ של הנילוואות והיינו בני אדם פי' בני הס הנילוואות מ"ן. ואלס הס המ"ד. וע"כ אי לֹא בְרִיךְ אִיקְרִי גּוֹלָן ויובן בהקדים מ"ש כסה"כ כי כרו"ך הוא יסוד אכל הנעלס בתוך יסוד אימא. ומשס נמשך כח לחג"ת שיעלו לאימא הנק' מלך העולם.

האוכלם ויסתלק ממנו כל הקדושה אשר בו. ולא עוד, אלא שאפילו זה הכירור הגרוע שאנו מבררין ע"י אכילתנו את הבהמות הטהורות בלבד, אינו מתברר אלא ע"י אכילת תלמיד חכם ירא שמים המכוין באכילתו. ולכן ארו"ל (פסחים פ"ג). "עם הארץ אסור לאכול בשר", כי תתערב נפשו שיש בה קדושה מועטת, עם נפש הבהמה ויסתלק אותו מיעוט קדושה שבו שאין בו כח לברר ולהסיר הסיגים ההם.

ובזה תבין, כמה צריך האדם להזהר מהרבות באכילת בשר. ומוזה תבין מדוע מברכים ברכת המזון, כי ע"י הלחם שאוכל, הרי נתוסף בו מוחין וחיות בנפשו, והרי החיות הזה בא מעולם הפירוד, שהרי כל המאכלים הכשרים שורשן מקליפת נוגה המעורבת טוב ורע, לכן צריך לברך על הלחם שאוכל בכדי להמשיך גילוי אלהות באמרו ברכת המזון גם על החיות הנוסף ע"י המאכלים שאכל,

בַּר נָשׁ לְקוֹדֶשׁא בְּרִיד הוּא, אֶתִּי [ח2] לְאַמְשָׁכא חַיִּין
מִמְקוֹרָא דְחַיִּי, לְשָׁמִיָּה קַדִּישָׁא דְקוֹדֶשׁא בְּרִיד הוּא, לפי

שהברכות שמברך האדם להקב"ה הן באות להמשיך חיים ממקור החיים שהוא יחוד
דחיצוניות דאו"א לשמו הקדוש של הקב"ה שיהיה כח להעלות בסוד מ"ן לפרצופים

העליונים ולהמשיך את השפע העיקרי לפרצופים הקדושים ואח"כ עליו ועל בית ישראל,
וזהו וְלֹאֲרָקָא עָלֶיהָ מִהָהוּא מְשַׁחָא עֲלָאָהּ, להריק ולהמשיך עליו

מאותו שמן עליון שהוא שפע פנימי מיסוד דאבא ומשם ליסוד דאמא ומשם לזו"ן וְאֶתִּי
לְאַתְּמִשְׁכָּא מִתַּמָּן לְכָל עֲלָמָא ובא להמשיך מזו"ן שפע לכל העולם.

וּבְתִיב וְאֶכְלֵת וְשָׁבַעְתָּ וּבִרְכָתָא אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ע"י הברכה
האדם ממשיך שפע וברכה לקב"ה שהם זו"ן שנקראים ה' אלהיך ואח"כ לכל העולמות

העליונים והתחתונים (דף רע"א ע"א)

אור הרשב"י

שמי שאינו מבדך נק' ממך גזן. ולכן גזלה גי' מ"ה.
שכאשר הזעיר בגדלו נק' אדם ונודע שמיוליו אדם הוא
חוי"ה נמצא ממך גזול אביו ואמו הקב"ה וכנסת ישראל
כמ"ש בגמ'. והנה ברכות הנאות כל החושים ראיה שמיעה
ריח טעם הם בסוד ד' אותיות חוי"ה שסודם רל"ב
ונרמזים במלת ברו"ך עם ד' אותיות כמ"ש בשה"כ אע"ג
דלפי גמ' דידן פסוק ואכלת נאמר על ברכת המזון לבד.
הנה ר"מ דרש על הארץ הטובה על כללות כל הנאות
שבעולם:

[לח] וז"ש לְאַמְשָׁכא חַיִּין מִמְקוֹר חַיִּי וכו'. פי'
שחין לזו"ן כח לעלות לקבל השפע אלל במה שאנו נקדים
להמשיכו להם כי בלתו קצר כח חייסה. ואומרנו לשמיה
דקב"ה ה"ס חג"ש שבהם ג' אותיות יו"ה כמבואר בכוננת
הגולב וה' אחרונה היא בחזה כנו' שם ואחרי עלותם לאימא
אז מקבלים השפע האמיתי. ועיין היטב בשה"כ. וכנגד זה
אמר ולארקא עליה מההוא משחא. ועוד נקדים מ"ש
באו"ח שיש חילוק בין גניבה לגזילה. כי הגנב שהוא בסתר
פוגם באורות המכוסים וגזן שהוא בגילוי פוגם בנגלי'.
והנה המבדך גורם הורדת השפע בגילוי בכל הזעיר. ונמצא

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

פרשת עקב

ברכה בכוונה ובהיגוי נכון גורמת ברכה בכל העולמות

וְאֶנּוּן בְּרִכָּאן, [טז] אָרִיק בַּר נַשׁ בְּאַנּוּן מְלִין מִהֵהוּא

מְקוֹרָא עֲלָאָה, ואתן הברכות והשפע שופך וממשיך האדם באותן תיבות

הברכה מאותו מקור עליון שהם יסודות דאו"א, ולכן ראוי שתיבות הברכה יצאו מפיו בהיגוי

נכון בכוונה כדי שיפעלו הנרצה בהם **וְאֶתְּבְּרִכָּאן כָּל אַנּוּן דְּרַגִּין וּמְקוֹרִין**

[מ], ויתברכו כל אותם המדרגות שהם חיצוניות הספירות דזו"ן שהם חיצון ומקורות שהם

פנימיות הספירות דזו"ן שהם שפע פנימי [מא] **וְאֶתְּמַלִּיין לְאַרְקָא עַל כָּל**

עֲלָמִין ואז הן מתמלאות שפע להשפיע ולהוריד שפע וברכה לכל העולמות.

וְאֶתְּבְּרִכָּאן כָּלְהוּ בְּחֵדָא ומתברכים כל העולמות כאחד.

אור הרשב"י

מזה לזה וזה שופך מים לזה:

[מא] **וְאֶתְּמַלִּיין לְאַרְקָא וכו'.** אמר כן מפני שיש מיני שפע שאינם מתהפכים להמשך למטה וכמ"ס בטה"כ בסוד אסרו חג שיש עיבור שמתעכב למעלה ו' חדשים ויש לבו ביום. ועד"ז של ברכת הנהנין יהיה לאותה שעה שמיד נמשיך אותה על כל העולמות ולא עוד אלא ואתברכן כולו כחדל. כי בענין התפלות מתקן הפנימיות. ואך בצרכות מתוקן גם החיצוניות יחדיו אבל אין ספק שכל זה הוא בבחי' פרטית לפי אותה מלוא שמתבך עליה או לפי אותה ההגאה שהוא תיקון איזה מדה פרטית וכדבסמוך:

[לג] **אָרִיק בַּר נַשׁ וכו'.** פי' כי הנה ברית הלשון ה"ם הגעת המתווך בין גרון וחדק שהם חו"ב ושם הוא עיקר מושב ב' יסודות דאו"א ולכן באותם הדברים מעוררים ב' היסודות שבכללותם נקרא מקורא עילאה דהיינו השביל והנתיב וכלקמן:

[מ] **דַּרְגִּין וּמְקוֹרִין.** פירוש דרגין הם הספירות בעלמך שיש בהם מעלות ומדריגות זו למעלה מזו. ומקורין ה"ם הפנימיות. א"נ דרגין הם הקוין ימין ושמאל שאין להם התפשטות והמשכה. שהרי אין הזרועות שפכות וממשיכות לירכים. אבל מקורין הוא בקו האמצעי ששם כל בחי' היסודות ששם ממך מקורין והם מעיינות ונהרות נמשכים

מי שמברך בכונה גדולה לקדוש ב"ה נתברך ונעשה כלי וכסא לקבל הברכות של כל בני העולם הזה תחילה ואח"כ ממנו יקבלו כל שאר העולם

וְעַל דָּא אֶצְטְרִיךְ בְּר נָשׁ, לְשׁוֹאָה [מב] רְעוּתִיהָ בְּרָזָא דְּבִרְכָאן, ועל כן צריך האדם לשים רצונו בסוד הברכות בכוונות מטבע ברכה

שסידרו הרשב"י האר"י והרש"ש שבהם תלוי עיקר המשכת השפע **בְּגִין [מג] דִּיתְבְּרְכוּן אַפְהָן וּבְגִין, פְּלָא כְּחָדָא.** בשביל שיתברכו האבות שהם

החג"ת דו"א והבנים שהם נהי"ם דו"א כולם כאחד, כל השבע תחתונות ואז ירד השפע גם לעולמות התחתונים **[מד] וּמֵאן דְּמְבַרְךְ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲתַבְּרְךְ, וְנָטִיל חוּלְקִיהָ מֵאֲנוּן בְּרַכָּאן בְּקַדְמִיתָא דְּכָל עֲלָמָא לְתַתָּא.** ומי שמברך בכונה גדולה לקדוש ב"ה נתברך ונעשה כלי וכסא לקבל

הברכות של כל בני העולם הזה תחילה ואח"כ ממנו יקבלו כל שאר העולם **[מה] דְּשָׂמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְתַבְּרְךְ** מכיון ששמו של הקב"ה מתברך דהיינו זר"ן, כי שם הוי"ה ב"ה כולל כל הפרצופים כנודע **מֵתַמְן נְחִית וְשָׂרָא עַל**

אור הרשב"י

כי גם אנו מכוונים בצרוך שעס ד' אותיות הוא רל"ב וה"ס השפע האמיתי היורד בצרכה וגמלא כי יש ב' כוונות בצרוך א' להעלות חגת"ם לבניה וזה ע"י הכח המושפע עליהם. והב' השפע שממשיכים עמהם צדקתם משם וה"ס רל"ב. והנה על הבחי' הא' אמר ומאן דמברך לקב"ה שה"ס הברכה הא'. ועל השניה אמר כיון דשמא וכו' שהיא הבחי' השנית הנעשית ממילא אחר שקדמה עליהם. ולכן אמר מתברך כלומר מעלמו:

[מה] **וְאִמְר שְׂמָא** שה"ס רל"ב דהיינו ד' אותיות הוי"ה כנודע והם אבהן ע"ב ס"ג ובנין מ"ה וב"ן הנז"ל:

[מב] **רְעוּתִיהָ צְרָזָא דְּבִרְכָאן וכו'.** פ"י ש"ס"ס לטו"ו ומתקבתו בסוד הברכות הם ב' יסודות לאו"א המיוחדים בזעיר עד שנתקבים כאחד בסוד ברוך וברכה:

[מג] **לִיתְבְּרְכוּן אַבְהָן וּבְגִין.** הוא מה שאנו מכוונים בצרוך ג' מ"ב שהם בחג"ת וג' מילואי עם"מ שהם צנה"י העוליים ק"ב ועס ג' מ"ב העוליים קכו' הכל גי' ברוך. ולפי שכל השקה חג"ת ונה"י הם נכללים במלת ברוך לכן אמר כחדא. והיינו דקאמר אבהן ובנין כחדא שכולם מתברכים יחד מייסודות או"א אשר בדת זעיר:

[מד] **וּמֵאן דְּמְבַרְךְ לְקַדְשָׁא** שהוא זעיר בסוד ו' קלותיו. אמנם צריך לשים לב לכפל הדברים. וירמוז לסוד אחר והוא